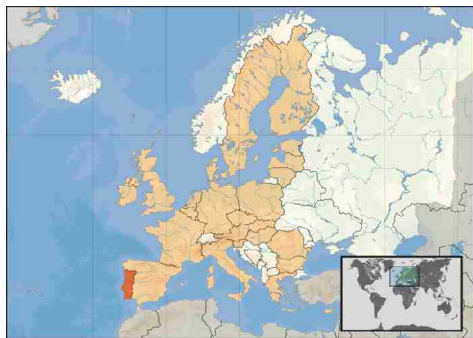

LISBOA 1. - 5. MAI 2011

Den 1. mai reiste vi med TAP Portugal fra Gardermoen til Lisboa. Vi satte bilen hos Dalen Parkering som vanlig.

Portugals plassering i Europa

Portugals flagg

Portugals riksvåpen

[Portugal](#) og Spania ligger på den [iberiske halvøy](#) og har navn etter den tidligst kjente befolkning, [iberere](#). Fra 500 f.Kr. og i det påfølgende hundreåret skjedde en større [keltisk](#) innvandring. På 100-tallet f.Kr. ble den iberiske halvøy erobret av romerne, og hele området ble en del av [Romerriket](#).

På 400-tallet gikk Romerriket i oppløsning, og [vestgotere](#) strømmet inn og tok kontroll over halvøya. I perioden 711-716 ble mesteparten av halvøya erobret av de muslimske [maurere](#) fra Nord-Afrika. Bare i de nordligste fjellområdene holdt de kristne kongene stand. Fra 1000-tallet begynner disse kongene en gradvis gjenerobring av den iberiske halvøy fra muslimene.

På begynnelsen av 1100-tallet var fortsatt bare de nordligste områdene av det nåværende Portugal, området rundt [Porto](#), gjenerobret fra muslimene. Dette området var en del av [Castilla](#), men i 1143 erklærer greven av Porto uavhengighet fra Castilla og blir konge av Portugal.

Fra 1400-tallet var [Det portugisiske imperiet](#) et av verdens største, og omfattet blant annet Brasil, Portugisisk India og store områder i Afrika. Portugals grep om koloniene løsnest gjennom [Den portugisiske kolonikrigen](#) og Indias erobring av Goa på 1600- og 70-tallet, og i dag er øygruppene Asorene og Madeira i Atlanterhavet Portugals eneste oversjøiske besittelser.

[Oktoberrevolusjonen](#) i 1910 gjorde Portugal til republikk, men fra 1926 ble landet et diktatur under António de Oliveira Salazars ledelse. Salazars [Estado Novo](#) bestod til [Nellikrevolusjonen](#) i 1974, og Portugal har siden den gang vært et stabilt demokrati. Landet ble med i det daværende EF i 1986, og ble med i eurosamarbeidet ved innføringen i 1999. Portugal er et av de opprinnelige medlemslandene i NATO, ble med i FN i 1955, og er også med i [Samveldet av portugisisk språklige land](#).

Lisboas plassering i Portugal

Lisboas flagg

Lisboas byvåpen

Arkeologiske funn kan indikere at Fønikia hadde etablert en bosetning og handelspost ved bredden av elven [Tejo](#) på 1300-tallet f.Kr., i det som nå er bydelen Alfama. En teori om opphavet til navnet [Lisboa](#) er at det er avledet av det fønikiske «Allis Ubbo» med betydning «trygg havn». Lisboa ble gjort til hovedstad i Portugal i 1255.

Klokken 09.30 1. november 1755 ble byen rammet av tre kraftige jordskjelv. Mange mennesker var samlet til høymesse i byens kirker denne dagen og mange ble sperret inne i kirkeruinene. Skjelvene utløste storbrann og en flodbølge ødela de delene av byen som lå nærmest Rio Tejo. Minst 13 000 mennesker omkom.

Lisboa var en av få nøytrale havner ved Atlanterhavet under den andre verdenskrig. Flere enn 100 000 flyktet fra Nazi-Tyskland via Lisboa.

På Gardermoen og ser ut på det flyet vi skal reise med.

Kjell koser seg med en «reisepils»

Fine skyformasjoner underveis.

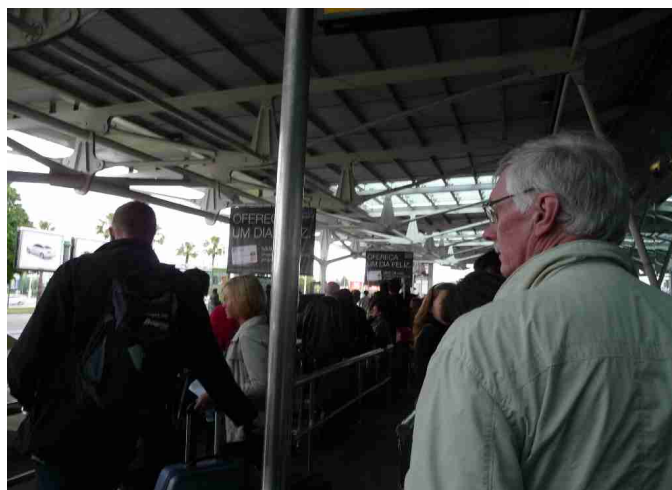

Snart i Lisboa.

TAP Portugal er et portugisisk flyselskap. Da vi var på Madeira, reiste vi også med dette selskapet.

Flyplassen i Lisboa heter Aeroporto da Portela og ble innviet så tidlig som i 1940. Den ble kraftig oppjustert før Expo i 1998.

I taxikø.

Her er vår taxi.

Vi hadde bestilt på et hotell som heter [Hotel Duas Nações Residence](#). Det ligger veldig sentralt midt i sentrum i gamlebyen.

Innsjekking på hotellet.

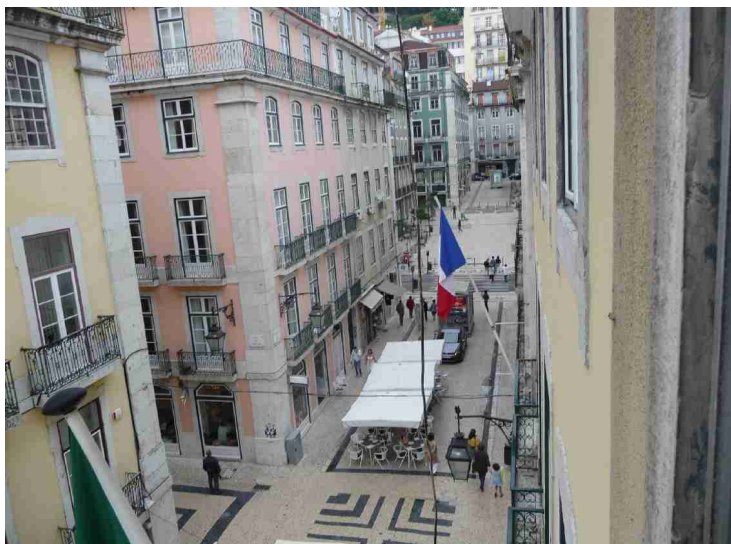
Rommet vi fikk vendte ut mot en skitten og mørk bakgård. Vi hadde bestilt rom med balkong, men det var bare et vindu som kunne åpnes. Vi klaget på dette og fikk et rom på framsiden som vendte ut mot gaten. Her var det heller ikke balkong, men et karnapp der vinduene kunne åpnes. Det var det eneste alternativet de hadde. Alle de andre rommene var opptatt, så vi godtok dette. Her viste det seg at det var masse bråk fra gatelivet utenfor. Det roet seg ikke før i 3-tiden om natten.

Utsikt til gata utenfor.

Utsikten fra rommet i ene retningen.

Utsikten fra rommet i andre retningen.

Folkelivet i den lengste gågata som heter Rua Augusta.

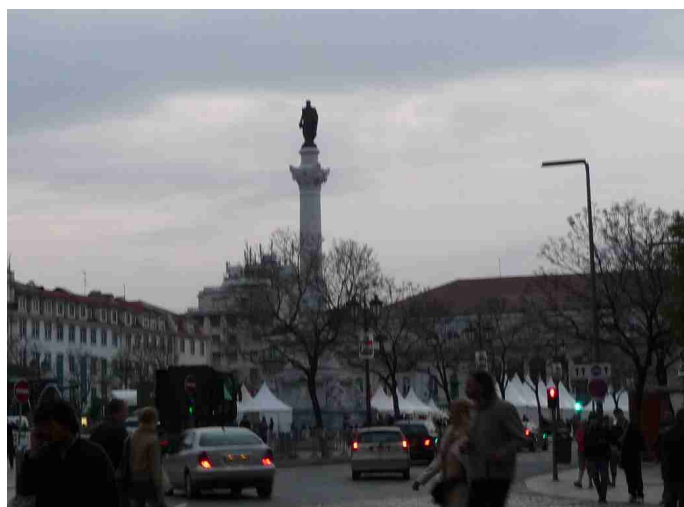
Her er det også en mengde restauranter.

Gatemusikanter underholder.

Her er det andre som gjør seg klar.

I enden av gata ligger Rossioplassen eller Praça dom Pedro IV. Det har vært et av hovedtorgene helt siden middelalderen. Her har det vært opptøyer, feiringer, tyrefektinger og henrettelser og er nå et populært møtested for både lokalbefolkningen og turister.

I en av sidegatene kan vi se bort på [Elevador de Santa Justa](#). Det er en vertikal heis som forbinder de nedre delene med Carmo Square som ligger høyere opp.

Elevador de Santa Justa ble konstruert av en lærling av Gustave Eiffel; Raul Mesnier de Ponsard, en ingeniør som var født i Porto av franske foreldre. Heisen ble bygget i årene 1900 til 1902. I starten ble heisen drevet av damp men ble ombygget til elektrisk drift i 1907.

Heisen er 45 meter høy og dekorert i nygotisk stil med ulike mønstre i hver etasje. Den øverste etasjen nås via en spiraltrapp og den har en terrasse med utsikt over Castelo de São Jorge og hele Baixa. Det er to heiskorger med et interieur av tre og hver kan ta 24 passasjerer.

Heisen har blitt en turistattraksjon i Lisboa.

Etter å gjort oss kjent i det nærmeste nabolaget måtte vi ha noe å spise. Kjell hadde Bacalhau À Casa mens Anne Berit hadde Bacalhau Na Canoa. Lite men godt.

Vi hadde [Vinho Verde](#) til maten.

Vinho Verde (portugisisk for grønn vin) er en ung lett vin fra Portugal og DOC-regionen med samme navn. Druene er grønne og små fordi de vokser med tak over for å hindre direkte sollys, derfor navnet. Vinho Verde kan både være hvit og rød. Den kan til og med komme som en rosévin-variant, noe som er mer sjeldent. Det er imidlertid bare hvitvinen som eksporteres. Vinen dyrkes i nordvestre del av Portugal og det svale klimaet gjør druene fattige på sukker og rike på syre. Dermed blir resultatet en lett syrlig vin som iblant tilsettes sukker for å mildne syren.

Mens vi spiste hørte vi på at disse spilte.

Vi var fremdeles sultne, så vi gikk et annet sted og bestilte hver vår pastarett med kjøtt.

Anne Berit venter på maten.

Her er vi på gata igjen dagen etterpå.

I enden på gågata er det en triumfbue og bak den, ut mot elva, ligger en stor plass som heter Praça do Comercio. På plassen står det en bronsestatue av Dom José til hest. Han var konge da jordskjelvet intraff i 1755.

Det er ikke lenger lov å parkere på denne plassen. Her er det et cruiseskip som går oppover elven Tejo.

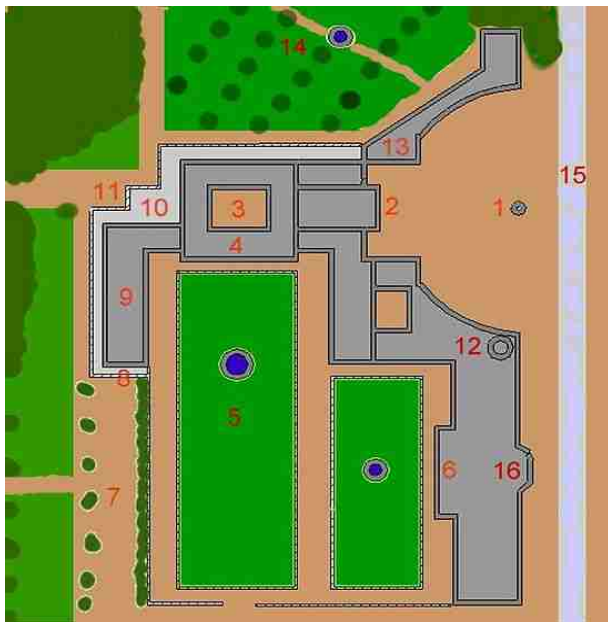

Vi fikk en taxisjåfør til å kjøre oss til Sintra. Her har vi gjort en rask stopp ved slottet, [Palácio Nacional de Queluz](#).

Egentlig hadde vi tenkt å la taxisjåføren kjøre oss opp til Castelo de São Jorge. Det kostet ca. 4 euro. Da vi var kommet halvveis opp fortalte han at han også kunne guide oss rundt i distriktet. Han hadde flere forslag, bl.a. Sintra. Da vi hadde tenkt oss til Sintra, bestemte vi oss plutselig for at vi like godt kunne ta turen til Sintra siden vi hadde truffet på en sjåfør som snakket brukbart engelsk. Slik solgte han oss en tur til 130 euro i stedet for det vi opprinnelig hadde tenkt oss. 😊

Dette var kjøreruta.

Slottet ble påbegynt i 1747 og ble brukt av blant andre Peter 3. (på portugisisk Dom Pedro III) som var Portugals konge i 1777-86 og gift med Maria I.

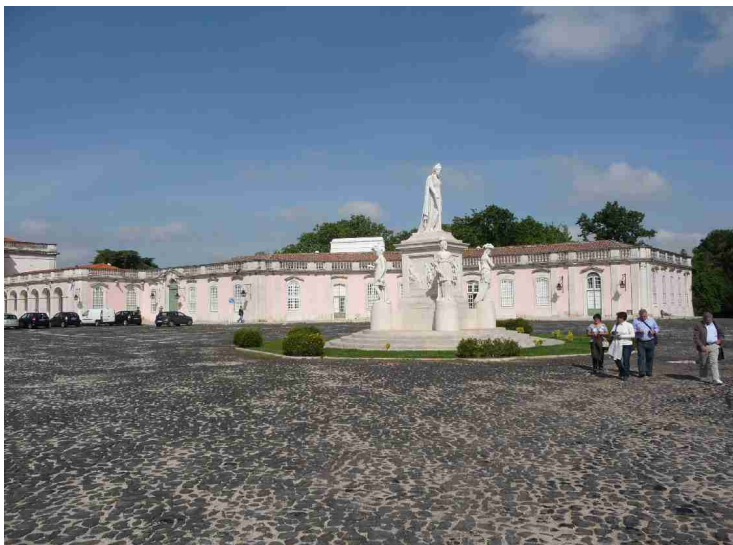
Slottet er kjent for å være Portugals Versailles, men det er mye mindre enn slottet i Versailles utenfor Paris.

Det er en av de siste rokokkobygningene som ble oppført i Europa.

Vi stoppet utenfor slottet hvor det er merket med 16.

Vi tok også bilder ved en statue av Maria hvor det er merket med 1.

En skisse av slottet.

Fløyen som er merket 13 med en statue av Maria I i forgrunnen.

Maria I og Anne Berit.

På andre siden av veien ser vi over på et kirkelignende bygg.

Det er faktisk et hotell, [Pousada de Queluz](#) / Lisboa - Dona Maria I.

Her skimter vi [P alacio Nacional](#) i [Sintra](#).

I Sintra sentrum ser det ut til   være et marked for   kjøre i hest og vogn.

Flere hester står og venter på jobb.

De ser ikke ut til   få mange kunder.

Det tidligere kongeslottet ble påbegynt på 1300-tallet og ut- og ombygget på 1500-tallet.

Fra plassen utenfor slottet ser vi bort på et fint t rn.

Utsikt fra slotts-trappa.

Utsikt i andre retningen.

Turisttoget.

Fargerike hus.

En kopp kaffe og en kake som er spesiell for Sintra. Sjøføren fortalte at han alltid kjøpte med seg noen når han var i Sintra.

Her ligger kakene lagvis oppå hverandre i disken.

Sjåføren kjøpte en slik pakke med kaker.

Kafeen som vi var inne i.

Et navneskilt laget av mosaikkfliser.
Dette sto utenfor en port på vei opp til Palácio da Pena.

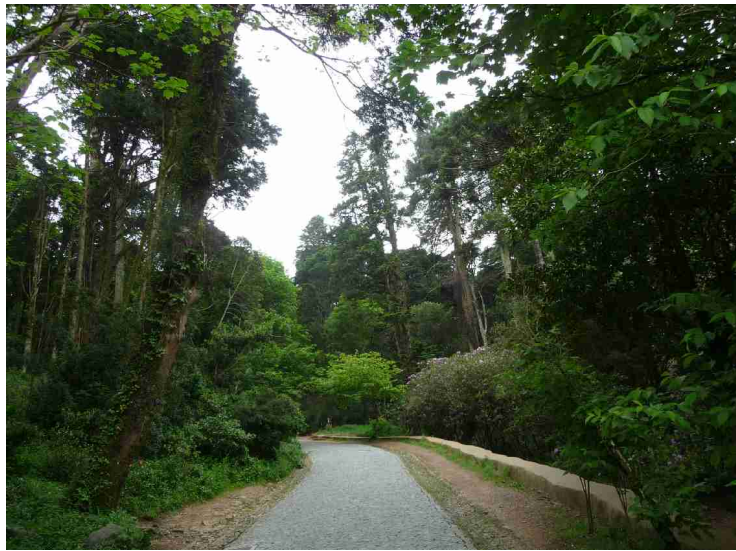
I kø ved billettkontoret.

Mange tok denne bussen opp, men vi gikk heller.

Det var fin park oppover.

Masse trær.

Blomster. Vet ikke hva de heter.

Spesielt tre. Det kommer opprinnelig fra Sør Amerika.

Disse trærne som heter meksikansk sypress kan bli 42 m høye. De ble plantet i regjeringstiden til Ferdinand II.

Trapper i terrenget.

Her står det at meksikansk syprer er de første nåletrærne som ble importert fra den nye verden. De første ble plantet i Bussaco i 1964.

Oppe i bakken var det en vannpost.

Mosegrodd benk.

Dette ser ut til å være døde palmer.

Dette ligner på revebjelle.

Dette er sikkert kala.

Begynnelsen på Pena Nasjonalpalass og hager startet i middelalderen med byggingen av et kapell, dedikert til Vår Frue av Pena. Et kloster ble bygget senere, og i århundrer var det et sted dedikert til stille tilbedelse.

Jordskjelvet i 1775 la klosteret til ruiner, men kapellet var relativt uskadd. Klosteret ble liggende slik frem til i 1838. Da kjøpte King Ferdinand II ruinene og det omkringliggende land og bestilte et palass i romantisk stil.

Det tok 12 år å bygge palasset og kong Ferdinand og dronning Maria II var sterkt involvert i dekorasjonene.

I 1889 ble slottet kjøpt av den portugisiske stat.

Pena National Palace ble et nasjonalt monument i 1910 og omgjort til et museum.

Nå begynner vi å nærme oss slottet.

Ytre murer.

Hovedinngangen.

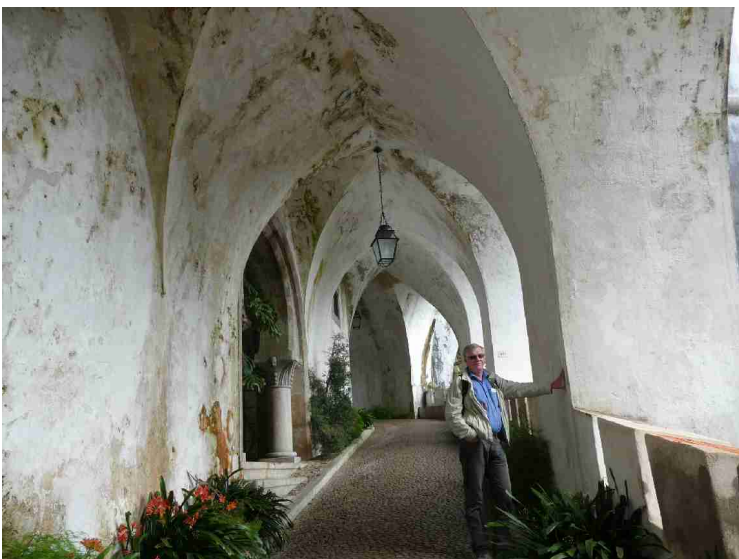
Helt til venstre et tårn med maurisk kuppel.

Hovedinngangen sett fra nedre slottsplass.

Strelitsia, Madeiras nasjonalblomst.

Bueganger.

Her ser vi opp mot den arabiske hall.

Den arabiske hall rett frem.

Her ser vi opp mot Triton, en port videre innover.

Restaurant på taket.

Her ser vi Tritonporten. Figuren over porten skal symbolisere verdens skapelse.

Portugal er kjent for sine keramikkfliser og vi fotograferte noen eksempler på det her på slottet.

Ser ut som fossiler fra en sjøbunn.

God utsikt.

Klokketårn.

Den grå seksjonen inneholder den største hallen, ambassadørhallen, som ble brukt for mottakelser. Fronten er dekket av keramikkfliser.

Borte i horisonten ser vi en kriegerstatue av bronse. Den ble satt opp i 1848.

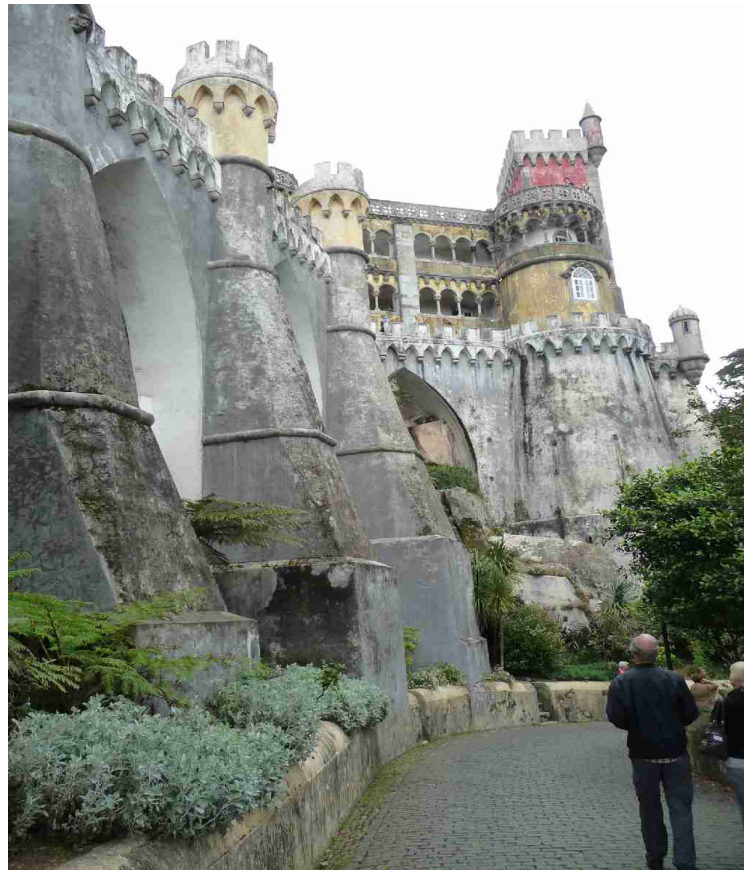
Nå trenger vi en pils.

Sagres øl.

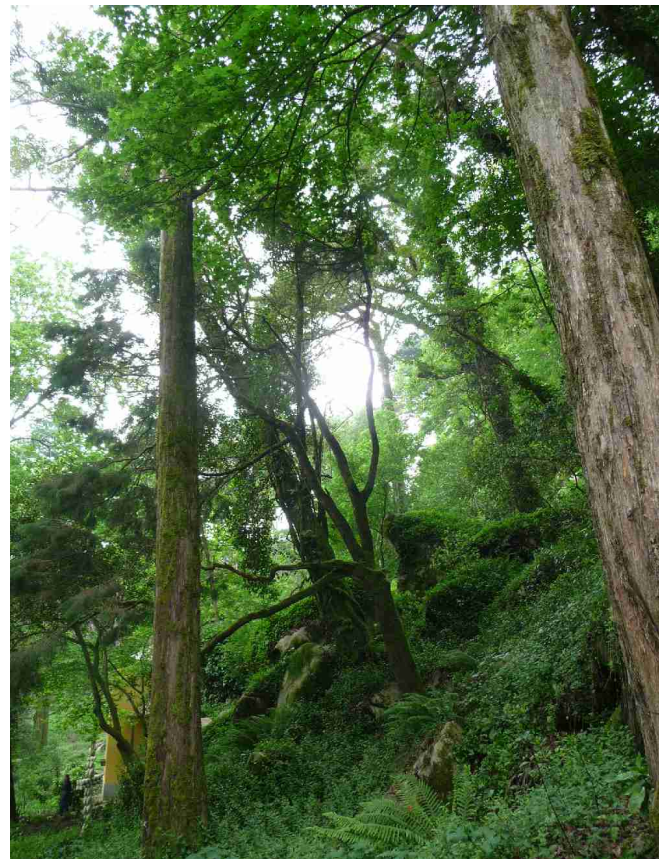
Vi tar en pause på restauranten.

På vei ut igjen.

Til slutt et oversiktsbilde av slottet.

Nedover igjen gjennom parken.

Tilbake ved inngangen